

Rigsdagstidende.

1854. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 304.

Femte Sæssion.

95de Møde.

Fredagen den 24de Februar Aften.

(Fortf.)

Ree (fortsat): Jeg tænker mig ikke selv stillet anderledes i denne Sag, end jeg troer, Enhver maa være stillet; thi, medens jeg selv anseer det for min Opgave i nærværende Dilemma kun at tilveiebringe det første Skridt, saa at vi kunne nærme os det Tidspunct, da den fælles Forsatning kan gives, saaledes føler jeg, at Ansvaret allerede stigende vil komme til at hvile paa den næste Rigsdag og paa mig med, hvis jeg der har Sæde; men det vil endmere komme til at hvile paa den 3die, da det er paa denne, at hele Afgjørelsen med al sin Tyngde skal og maa falde.

Det er tilfulde beklageligt, og jeg beklager det mere end nogen Anden, at Regjeringen efter de imødekommende Skridt, som her fra Folkerepresentationens Side ere gjorte, ikke har kunnet forene sig om heelt at indgaae paa det sidste endelige Forslag, som dog selve Regjeringen ellers havde erklæret sig for, og at den endnu søger nye Betingelser i en Forandring, som skal foregaae i § 2, til at emendere, hvad der blev vedtaget ved nærværende Behandling. Jeg vil først hertil for min Deel kun bemærke, at jeg selv er en af de 12, som stemte med imod den af den ærede Ordfører foreslaaede forandrede § 2, fordi det er min Forsikring, at, naar der skal være Hæreenhed, saa maa den omfatte Alt, hvad der paa nogen Maade kan indbefattes derunder, og jeg veed derfor heller ikke, om det kan fortantes Regjeringen, som oprindeligt har holdt derpaa, at den søger at tilveiebringe en Forandring deri, skjøndt jeg beklager, at den har stillet en saa-

dan Fordring, og at den ikke her kan realiseres, men jeg vil dog tillade mig at kalde den ærede Ordfører og andre ærede Medlemmer i Minde med Hensyn til, hvad den ærede Ordfører bemærkede, at det er Kundgjørelsen, vi staae paa, naar vi ikke ville have Forandringer s. Ex. i hvad der henhører under Justitsministeriet: at det da allerede oftere er blevet bemærket af Ordføreren selv navnlig, at det kunde blive noget af det Bedste ved en Fællesforsatning ved Siden af Enkeltforsatninger, at man ad Erfaringsveien kunde komme til at foretage Forandringer, hvorved de Gjenstande, der vise sig hensigtsmæssigt at høre under Fællesforsatningen, kom ind derunder, og omvendt, de Gjenstande, der viste sig tjenligt at høre til de særlige, kom ind under de enkelte Landsdeles særegne Lovgivninger. Der er altsaa i saa Henseende kun steet det første Skridt, og maaskee steet for tidligt fra Ministeriets Side; men der er ikke steet Andet, end hvad der ved tidligere Leilighed selv er blevet bifaldet fra deres Side, hvor Modstanden af denne Grund nu viser sig.

Ordføreren: Det gjør mig ondt, at jeg skal fortsætte Forhandlingerne længere; men, efterat den sidste Udtalelse har fundet Steb, skylder jeg, som Ordfører, at stille Sagen saa klart som muligt; thi disse Udtalelser fra det Medlem, der nu satte sig, indeholde forskjellige Ting, der kunde bringe Sagen i en saft Stilling ligeoverfor Betragtningen. Jeg skal ikke sige eet Ord mod Regjeringens Forslag, som nu staaer til Afstemning; kan det blive et Middel til en Overenskomst, skal Hindringen derved ikke komme fra min Side, — uden med min Stemme; min Stemme skal være derimod, men anden Indvending skal jeg ikke gjøre. Jeg skal derimod paa det